

**Magna Gloria Antiquæ & Novissimæ Domus
Schwarzacensis A Magno Sacerdotio Sive Vita & Res
Præclare Gestæ ... DD. Abbatum Celeberrimi &
Antiquissimi Monasterii O. S. B. in Münster-Schwartzach**

Friedrich Karl <Bamberg, Bischof>

Wirceburgi, 1743

Sæculum VII. Ab Anno 1415. ad annum 1515. numerat Abbates 8.
Seyerum, Nicolaum, Joannem, Eckardum, Martinum, Michaellem, Paulum &
Georgium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64362](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64362)

SÆCULUM VII.

*Ab Anno 1415. ad annum 1515. numerat Ab-
bates 8.*

Seyerum, Nicolaum, Joannem, Eckar-
dum, Martinum, Michaëlem,
Paulum & Georgium.

SEYERUS ABBAS XXXVII.

CUM superioribus sæculis vel ab hostilibus
copiis, vel ab externis plurima mala perpeffi
fuerimus; sub sæculi hujus initium ab ipsis Præ-
latis res nostræ afflictæ fuerunt; ac primò qui-
dem à Seyero, priùs Monacho S. Burckardi,
dein sacelli B. V. in arce præposito, qui cùm
non suffragiorum authoritate electus, sed per
vim intrusus fuisset 1430. plurimarum turba-
rum author fuit: neque pervicaciam hanc suam
inultam tulit, primo suscepti regiminis anno le-
prâ correptus. Quo die Seyerus obierit non
constat in fastis Monasterii, videtur proinde
ejus memoria unà cum corpore tumulo illata
fuisse.

-UOES

E E

NICO-

NICOLAUS de Geiffenberg, h. n. I.
 ABBAS XXXVIII.

Subrogatus Seyero anno 1431. Nicolaus fuit: neque hujus memoria, ut Antecessoris sui in benedictione est; præclarum nihil de eo in fastis nostris consignatum est, nisi, quod in parvo illius corpore mens excelsa, & rebus gerendis idonea habitârit; laudem verò istam, si qua tamen est, vel minuunt vel obscurant planè nimius in adornandis conviviiis luxus, inque Cœnobii nostri bonis inter necessarios suos distribuendis summa libertas; indè enim præcipuè factum est, ut decoctis in hunc modum omnibus pecuniis bonorum nostrorum partem aliquam vendere, aliquam oppignorare debuerit, Monasterio interim nostro extremâ penuriâ laborante. Non tulêre fratres tantam Abbatis sui licentiam, justisque querelis suis ab Episcopo Herbipolensi obtinuerunt, ut dignitate hac suâ privaretur, quâ annis 17. ornatus fuerat. Postmodum excommunicationis fulmine percussus obiit.

JOAN-

JOANNES Wolffius à Carspach h. n. II.
ABBAS XXXIX.

Nicolao deposito Joannem Wolffium à Carspach suffecere eligentium Vota anno 1444. qui ubi è superiore loco Monasterium sibi commissum accuratiùs nonnihil considerabat, præter Monasterii nomen in illo Sancti nihil, & in religiosis, plerisque nobilibus præter Vestem nihil religiosi deprehendit; adeò effraetis Monasticæ disciplinæ limitibus in omnem se illi vitæ licentiam effundebant, nullâ habitâ regularum ratione. Neque à Joanne Abbate emendabatur tanta Religiosorum, leges antiquissimas impunè violantium, libertas; Quare Godfridus Episcopus Wirceburgensis ad instaurandam Monasticæ Disciplinæ observantiam animum adjiciens è Conventu Fuldensi, qui ad S. Andream dicitur, cum ab antiquitate, tum à Religiosorum ibi degentium Sanctitate longè celeberrimo Viros pietate & literis insignes advocavit, qui suas ad id curas converterent, ut ad Cænobii sui normam Schwartzacense componerent. Veniunt illi, magnisque animis tantum opus aggressi

MAOL

gressi, summo & Episcopi Wirceburgensis & Ab-
 batis Joannis gaudio in rectum tramitem, à quo
 deflexerant hucusque, Schwartzacenses reducunt:
 ad quam quidem reformationem non minimum
 fecit, quòd inter nobiles & eos qui obscuriori
 genere oriundi erant, par vivendi ratio habe-
 retur, juxta legem Gregorii IX. Pontificis, qui
 suam super eâ re mentem declaravit his ver-
 bis: Non generis, sed virtutum Nobilitas vitæ-
 que honestas gratum Deo faciunt, & idoneum ser-
 vitorem; ad cujus regimen non multos secundum
 carnem nobiles & potentes elegit, sed ignobiles
 & pauperes; eoquòd non est personarum acce-
 ptio apud ipsum. Joannes anno 6to Abbatialem
 dignitatem ipse deposuit præposituram Dimba-
 censem deinceps administraturus; quo officio
 annis 12. ritè perfunctus tandem anno 1462.
 mortuus est, in domo Capitulari, quam exstru-
 xerat, humatus.

**ECKARDUS à Rottenhahn,
 ABBAS XL.**

Ex Lectissimis Viris, quos Conventus Ful-
 densis ad S. Andream dictus Asceterio nostro
 F sub-

submisit, Eckardus Abbas electus fuit anno 1450. Vir spectatæ pietatis & rarissimis queisque Religiosi Præsulis dotibus ornatus. Æris alieni ab Antecessoribus conflati magnitudo, & bellum quod inter Joannem Episcopum Wirceburgensem & Marchionem Brandeburgensem Albertum gestum est, multas optimo Abbati curas & molestias faciebant; Marchio quidem Brandeburgensis magnâ peditum equitumque manu Vicina loca infestans, Monasterium flammis absumpsit, postquam illud ducentos avenæ modios, pagus Somerach autem florenos 500. Nordheim 200. hostili avaritiæ expendere debuit. His curis & laboribus fractus Eckardus supremum diem habuit Divo Michaëli sacrum anno 1466.

MARTINUS ABBAS XLI.

Eodem adhuc anno Martinus natione Austriacus, ex Cænobio Ægidiano Norimbergæ ad nostrum translatus, Eckardum secutus est famâ pietatis & disciplinæ Monasticæ studio facile celeberrimus. Præterea recuperatis multis pagis, decimis, advocatiis & juribus, quæ temporum priorum iniquitas nobis ademerat, suis quasi è cineribus

ribus Monasterium excitavit; religiosorum numerum ad 50. personas auxit, inductâ observantiâ Bursfeldensis congregationis celebris, & ob tot præclarè gesta ab ipsa Sede Apostolica dignus iudicatus, quem insigni Mitræ ornamento coronaret. Obiit anno Domini 1494. 25. Febr.

MICHAEL ABBAS XLII.

Successor Martini Michaël Gerlocuriâ oriundus Monasterio nostro anno 1494. præesse cœpit; Campanam magnificam fundi curavit, quam postea unâ cum aliis Monasterii ornamentis rusticorum insurgentium furor injecto igne concremavit: anno administrati officii sui nono, onus hoc, cui diutiùs ferendo ob ætatis jam provectæ infirmitatem se non esse parem ultro fatebatur, deposuit, reliquos Vitæ dies sine negotiorum strepitu in quiete transacturus. Vix annus effluerat, ex quo sibi soli vivere cœpit, vivere desuit, anno Domini 1504.

PAULUS ABBAS XLIII.

Festo Conversionis S. Pauli Paulus Patriâ Detelbacensis Abbas inauguratus est anno 1503. cum Cellariam antea magnâ suâ commendatione

F 2

admi-

administrâisset; annus regiminis 2dus Christi
1505. Vitæ postremus fuit.

GEORGIUS ABBAS XLIV.

Ab obitu Pauli Abbatis inter Georgium Fretz Priorem, Nicolaum Scholl Cellæ, & Nicolaum Unrufe Culinæ Præfectos, qui pari suffragiorum numero gaudebant, lis exorta fuit, quis e tribus aliis præferendus esset? neque tam facilè dirimenda fuisset illa, nisi Laurentius à Bibra Episc. Wirceb. in quo Conventus omnem spem dirimendæ litis posuerat, hanc rem composuisset, & Georgium Wolffsbach Coriarii Wirceburgensis filium in Monasterio S. Stephani Profesum Abbatem Monasterio imposuisset. Huic Episcopi Wirceburgensis Consilio, licet & inexpectatum & ingratum Schwartzacensibus accideret, contententibus suam mentem non fuisse, ut externus præficeretur; pro sua tamen erga Wirceburgenses Episcopos semper habita reverentia Monasterium nostrum acquievit. Georgius ergo Abbatis insignibus condecoratus gregis sibi commissi curam in se magno animo suscepit, & quæ erat illius dexteritas in administranda re familiari planè

planè singularis, suorum ita utilitatibus consulebat, ut magnam debitorum partem, quibus obstructi erant, exolveret, expuncturus planè omnia, nisi rustici belli tumultus saluberrimis his consiliis moram iniecissent. Cùm enim agrestes hæ copię in Universam Germaniam male debacharentur, arces Principum & præcipuè Religiosorum cœnobia diripiendo, nostrum etiam Monasterium variis modis infestare cœperunt. Coëgit quidem Abbas Georgius consulto prius super ea re Conrado Episcopo omnes ad se subditos suos, eos perquam humaniter ad servandam pacem multis & gravibus verbis cohortatus; at emollire asperos animos non valuit; magno proinde agmine rustica turba Monasterium invadens clamore incondito non sinè minis gravissimis claves ad cellam Vinariam extorquet. Potatur; dum Vino obruti plerique per Monasterium protensi jacerent, cæteris intempestâ nocte januas effringentibus cum tanto religiosæ familiæ terrore, ut alii se per murum præcipites darent, alii mortis metu eorum se consortio aut fraternitati, ut dictitabant, adjungerent. Abbas ipse clàm se fugâ subduxit in Gerlachshausen positus prius

supra mensam aureis nonnullis, opportuno Con-
 silio; Vix enim satis temporis nactus fuisset fu-
 giendi, nisi projectis his aureis lites & jurgia ipsos
 inter rusticos excitâisset, diu quâ asperis verbis
 quâ verberibus multò asperioribus disceptantes,
 quid quisque ex auro auferret. Iniverunt dein-
 de consilium rustici Monasterium accendendi,
 ignéque sacris tectis festo SS. Philippi & Jacobi
 injecto Ecclesia, pretiosa Virorum Principum
 anathemata, sanctorum sacra lipsana, Monaste-
 rium, exquisitissimi libri incendio perierunt; cum
 tanta Georgii Abbatis consternatione, ut Norim-
 bergam cum paucis suo ex grege mutato habitu
 fugitivus contenderet. Unde non multò post,
 festo nimirum Pentecostes sanguinariâ hac co-
 horte partim cæsâ, partim dissipatâ (in solo agro
 Wirceburgensi supra decem millia occubuisse fe-
 runtur;) ad Monasterii rudera rediit cum suis
 triennio in Stadel-Schwartzach & in Domo Pa-
 rochiali in Gerlachshausen commoratus, dum
 piorum liberalitate adjutus novum sibi Monaste-
 rium excitaret. Cæterum Georgius Abbas hac
 subditorum perfidiâ ità exacerbatatus fuit, ut in
 Reverendissimum Episcopum Wirceburgensem

siqui

ε 1

varia

varia Monasterii jura & advocatias transferre decreverit, nisi idipsum sapientissimus Episcopus pro incredibili sua moderatione dissuadens monuisset: tueretur potius sollicitè antiqua sua Privilegia, se quidem Schwartzacensis Cœnobii de Ecclesia sua Wirceburgensi optimè meriti commodis pro Viribus suis magis semper magisque prospecturum. Georgius tot exantlatis periculis laboribusque felicissimam mortem oppetiit Calendis Maji anno 1535.

SÆCULUM VIII.

Ab Anno 1515. ad Annum 1615. ornatur ab Abbatibus 7.

Joanne, Nicolao, Leonardo, Wolffgango, Joanne Burckardi, Joanne Krug, Joanne Martino.

JOANNES Büttner h. n. III.

ABBAS XLV.

PRioris officium cum Summa Abbatis dignitate commutavit Joannes anno 1535. natus in pago